

[Holm Tved.]
 noget i gang, og det skal de ikke have utak for, men på den anden side må det heller ikke være sådan, at de, der sætter tingene i gang, så også tror — og det er desværre ofte tilfældet — at de har monopol på netop dette også fremover. Hvis det sættes i gang, og hvis det er noget, der viser sig at være af permanent karakter, som det gælder mange af de indsamlinger, vi har, og som netop også soldaterhjemsarbejdet viser, ja, så bør man stoppe det, og så bør opgaven overtages af det offentlige. Det viser sig gang på gang, at de indsamlede midler end ikke dækker de udgifter, som skal til for at løse opgaverne; det vil være naturligt, at staten træder til i et sådant tilfælde og ikke overlader opgavens løsning til privat velgørenhed.

Med hensyn til den skærpede kontrol finder jeg det noget mærkeligt, at man her fremhæver kontrol med indsamlinger og med de indsamlede midler til de politiske partier som det primære. Der er mange andre områder, hvor jeg nok tror det er mere nødvendigt med en skærpet kontrol. Lad mig sige til ordføreren for forslagsstillerne, som jeg formoder i særlig grad har haft indsamlinger, der foretages af 2 af regeringspartierne hos industriens og erhvervenes folk, i tankerne: lad os dog være så liberale og lad os gøre denne lov så liberal, at vi lader alt dette ligge. Dersom der stadig hos en del af industriens og erhvervenes folk skulle være enkelte, som fortsat vil støtte disse partiets erhvervsvenlige politik, så lad dem dog få lov til det, så lad dem dog gøre det. Jeg forstår udmærket godt, at disse mennesker gerne vil være anonyme, og det tror jeg også ordføreren for forslagsstillerne forstår.

Må jeg så sige, at jeg i og for sig ikke er uenig med forslagsstillerne i, at den gældende lov trænger til at tages op til revision. Det er nødvendigt at få klaret problemerne omkring, hvad der er lovlige, og hvad der er ulovlige indsamlinger. Det sidste par år har vi jo gang på gang været udsat for, at loven ikke har dækket og ikke klart har kunnet sige, hvad der var lovlige indsamlinger, og hvad der var ulovlige indsamlinger, og det er nok nødvendigt, at der bliver skabt klarhed på dette område.

Derfor kan jeg tilsige mit partis medvir-

ken til en saglig behandling i udvalget, og kan vi her finde frem til former, der virkelig kan dække dette område, ja, så er socialdemokratiet villigt til at medvirke hertil.

Henry Møller: Ud fra vor opfattelse, som er den, at folk må have lov til at bruge deres penge til de opgaver, som det enkelte menneske finder rigtigt, vil jeg sige om det lovforslag, som hr. Poul Dam m.fl. har fremsat, at vi fra mit partis side ikke har noget imod, at man på nuværende tidspunkt optager den gældende lov fra 1934 til revision med henblik på en smidiggørelse og en nemmere behandling for de offentlige myndigheder.

Det er helt naturligt, at mange af de ting, som hr. Poul Dam nævner i lovforslaget, kan forhandles i det udvalg, som dette lovforslag nu ender i. Jeg synes også, det vil være helt naturligt, at der, når vi giver større frihed på dette område, bliver ført en kontrol med indsamlingerne, således at folk har sikkerhed for, at pengene bliver anvendt til det, de giver dem til.

Jeg føler mig foranlediget til at knytte et par bemærkninger til det mærkesalg, som vi jo alle kender, og derigennem det arbejde, som man har set udført af private organisationer. Jeg er ikke så sikker på, at tiden nu er kommet, da denne indsamlingsform helt har overlevet sig selv. Jeg mener ikke, som hr. Holm Tved kort var inde på det, at vi nu skal diskutere, hvorledes lovgivningsmagten skal løse mange af disse opgaver, men at vi her skal se på, at det private initiativ igennem dette mærkesalg har løst og fortsat vil have mulighed for at løse en opgave. Derved giver man de mennesker, som på en beskeden måde ønsker at støtte en bestemt sag, mulighed for at gøre det, og jeg tror ikke, man skal fratage dem den mulighed for at tage et initiativ.

Vi er villige til i et udvalg at se på en liberalisering og en modernisering, men vi må behandle hele dette spørgsmål på en sådan måde, at man ikke — det vil jeg gerne understrege — fratager de offentlige myndigheder deres ansvar for at løse problemerne, men samtidig stadig væk igennem denne lovgivning giver mulighed for de kredse og organisationer i befolkningen, som ønsker at foretage en indsamling til et eller andet bestemt formål, til at gøre det og således